

N. f. 159.

1) Lomerset -

2) Meyensthal, Hans von

von Alois Leben.

Coaxleben Landbibliothek

7
sc
Su

Sommerfet

68M.

E E N

Uuvarachtich verhael van de

schrickelike springh-bloedt in het Landtschap van

Summerfet, Norford / ende verscheyden andere plaetsen in Engghelandt

gheshiet. Waer door veel dunscnt Mannen / Vrouwen / ende kin-

deren verdroncken zijn, heele Steder ende Dorpen onderghe-

loopen ende omghelieten / ende een ontellick ghetal

van Schapen ende ander Vee versticket.

Wt het Engghelsche in t Nederlantsche vertalet.

N 4 159

t Amsterdam by Cornelis Claesz. int Schryfboeck: nae de Copie van Londen. *(1672)*

VVaerschouvvinge,

Aen den

Goed-gunstighen Leser.

Ick hebbe, Goed-gunstighe Leser, by dese leste overvloedinghe (door de welcke een goet deel van dit ons Coningrijcke van Engheland beschadicht ende ghestraf is gheweest) noch eenighe andere willen byvoeghen, die in het Iaer 1570 gheschiedt zijn: Op dat de eene met de andere vergeleken zijnde, Godes Gherechtigheyd ende Barmherticheyd beyde moghen ghesien wesen. Soo die Wateren van Godes wraecke neder gegoten, wreeder waren dan de dese, het is een teycken (laet het ons oock een versterkinghe wesen) dat hy nu de roede maer sachkens over ons en wackert ende handelt: want onghetwyfelt soo zijn onse misdaden tot desen tyde alsoo groot als in die tyden. Soo daer en teghen de benoutheit ende besoeckinghe die nu op onse Landen gheleydt wordt, scherper ende strengher is dan de voorgaende; Nemet dat ter herten, trecket nuttigheyt daer uyt; ende te voren ghemaerschoumet zijnde, betert u, op dat niet eene schrickelycker straffe door eene grooter roede der sasydinghe ende tuchtinghe het bloedt uyt onse sondighe leden doe strelen. Vaert wel.

Voorreden.

HOeyvel dat dese opsvvellingen ende overvloedinghen der **W**ateren
huyt naturelicke oorsackken haren oorsprongh hebben; nochtans zijn het de ware mis-
quamen ende monstruuse oft seltsame gheboorten der nature, in de wereld gheson-
den, om die te verschriicken, ende haer in ghedachtenisse te brenghen; Dat diē groo-
ten God (die naer zijn believen de Winden in de vanghenisse van de Wolcken houdt, ende de
selve can verbreden om onghestuymthcyd te baren als het Water synes torens overloopt) soo
wel nu al wat levte can in het Water versticken als hy eertijds dede. Maer hy soude liever hebbē
met dese sachte waerschouwvinghen, dat wy tot hem souden comen, ende vlieden van het scher-
pe van doodelicker wapenen der wraecke, dan dat wy in de uysterste verderffnisse sondē vallen:
Hy vullet de mate syner castydinghen naer de mate ende grootheyd onser sonden. Want gelijk
de Wateren hare banden breken tot verdervinghe van de vruchten der aerden, om menschen
ende beesten van het leven te berooven; Soo hebben wy, die onderdanen vanden Almachtigen
Coningh souden wesen; Wy die, door onten eedt van Christenheyd, schuldigh ende ghehouden
zijn onsen Heere ende Meester bondt ende trouwe te houden, wy gaen al buyten de palen van
alle onderdanigheyd, soo dat wy Godes Liefde (snder de welcke wy niet en connen leven) van
ons doen keeren, ende brenghen ons selven in een verderf dat niet weder en is in te halen.

De Sonde overloedt onse Zielen. De Zee van alle vreemde Godelooft heden is in ons opge-
burtet; Wy zijn bedect mer de golven der grouwelen ende onreyngheden: Wy zijn verdronck-
ken in de swarte Poelen van helliche ongherechtigheden: Wy swimmen tot den crop toe, jae
tot boven den kinne, in begheerlicheden, afdringinghen ende eyghensinnelicheyd, in haer-
nijd ende twist, den eenen teghen den anderen, in verachtinghe van onse Overigheyd, versuy-
minghe ende naer-latinghe van onse witten, ende in vercractinghe ende brekinghe van die
Goddelicke instellinghen, welcker brekinghe is eene verdoeminghe ter doodt; jae tot die doodt
daer wy eeuwigh stervende leven (mach het leven ghenaeamt wesen) in het helliche Vuyr.

Wy hebben langhen tijd ghemant geweest om rekeninghe te gheven van dese overdadige mis-
bruycken ende verquistinge van de tolentien die ons in handen zijn ghegeven; doch wy hebben
dat afgheschaft mer ghemaecten rouwe over onse bedrevene sonden, ende mer beloften dat wy
dienaren ende knechten souden worden vol ghelooves, dat wy den nieuwen mensche souden
aen-nemen: Doch wy zijn al vele slimmer, al vele snooder, op den vollen middagh (als de Sonne
der gherechtigheyd op het heetste schynet) dan wy waren in der Sonnen opgang: Nu de Sonne
ondergaende latet ons niet dan duyternisse, om ons in onse boos hedē te laten. Tot een vast ende
sterck bewijs dat God dit ghehoort heeft, en heeft hy niet alleenlick eenighe van onse Lands-
lieden nu op het onversienste wegh ghenomen hebbende; maer om ons te meer te doen omse,
slaet hy ons Vee met verscheydene misvallen: hy beroovert onse Beesten van het leven die tot
den arbeyd bequaem zijn: hy verdervet de Coorn-ackers: hy besoeft ons met hongers nood: hy
ondermynt ende ondergraver onse huysen mer stormen, om ons voor eene verwoestinghe te
doen vreesen. Dacrom lesct, ende lesct mer bevinghe, dese laetste dreyginghen van Godes oor-
deel, bedrieghet u selven niet mer eene ydele hope: maer gedenct dat soo eenen aertschen Vader
(door eenige misdaedt) mach ghetrocken ende beweect worden om zijn kint te verlaten ende
onterven, dat te meer onsen Hemelschen Vader can beweect worden door de onreynigheyd
ende snoodigheyd van onse Zielen om zijn volck af te schudden ende verwerpen. Luystert dan
hoe hy dreyghet, zijt verslegghen over de wonders van Godes wraecke.

Tydinghe uyt het Landschap

Summerfet.

Den leffledenen Januario (ontrent in't leste van de Maent in dit Jaer 1607.) heeft de Zee in een springh- bloedt de land- bloedt ontmoetet / ende sy hebben soo geweldelick te samen ghestreden ende ghewerret / dat sy al nederlieten wat tot beschuttinghe van hare inbreucke opgheworpen ende ghemaect was / De bancken waren doorreten / ende daer is eene breucke gemaeckt in het Landschap von Summerfet. Desen schrickelicken landsticker en was soo haest niet ingecomen / of hy en geraeckte hooge op in het landt / en ontmoetende de riviere Severn, so sodē sy heyde so prachtrighlick op / dat vele mylen lands (wel tot 20 in de lengde en 4 of 5 ten minsten in de breedde) waren in corten tijt opgeswolgē van desen waterbalg. Dese inloopinge van Water begon der morgens / en weynich uren daer naer bedecte het het aenschijn der aerden daer ontrent (dat in de voorbeschrevene wijdde lach) op sommige plaetsen 11 of 12 voeten diep zijnde / op sommige plaetsen noch dieper. Het gevaer dat dit verschrickick ongeweerde met brocht / maecte seer groote vrees in de herten van alle de ghene die onder haer bereyck stonde: maer de schielicke en vremde wreetheyd der selve maecte so veel te grooter schrick ende verstaentheyd. De lieden die naer haeren arbeyd gingen / waren ghedronghen (siende sulck eenen vreeselicken byandt aencomē) wederom te rugge naer hare huysen te vluchte. Doch eer sy in hare huysen conden comen / stont de Doot voor hare deure veerdigh om haer in te halen. In eenen corten tijt stonden heele Dorpen als Eplanden (rondsom met Water omtogen zijnde) ende noch in veel corteren tijt waren dese Eplanden niet te ontdekken / waren nergens te vinden. De toppen of opperste der boomen ende huysen lieten haer slechts sien (voornemelick daer het landt leegh gelegen was) als of in het beginsel des werelddes de steden in de diepte der Zee hadden gebouwt geweest / ende dat het volck onder inden grondt der Zee de Landt- bouwerie gepleecht hadde.

Wie en soude niet gedochte hebbē / of ten ware eene tweede Deluvie geweest / want dese bewoonde plaetsen warē heel uyt het gesichte gesoncken. Hunsfield (eene Marckt- stede in het selve Landschap) was heel verdroncken. Grantham, een Dorp / heel overloopen. Kenhouse, een ander Dorp /

Dorp/heel overdeekt. Kingson, een derde Dorp/ was heel int sout water begraven. Daer toe (beneffens andere clyne hupskens die in de dalen stonden) is Brian Dovvne, een Dorp/ heel verflonden. Voeght hy dese bewoonde plaetsen het verlies van Meerschen/ Coorn-ackers/ Weplandē/ Ackers/ ende diergelycke/ meer dan men soude connen tellen: soo sult ghy sien dat ghe. n. meniche den jamme. en can uytdrucken.

In dese Inlandsche oorloge tusschē het Landt ende de Zee/ hebbē vele Mannen/ Vrouwen ende kinderen/ haer leven verlozen. Sommighe om haer leven te behouden clommen op het opperste van de hupsen/ doch de rasernie van het onbarmhertigh Water- getyde is so sterck gewassen ende opgeclommen/ dat (de grond-laghen der hupsen in vele/ sae in meest alle de voorszrevenen Dorpen/ wegh-gewasschen zijnde) het heele ghebouw neder viel/ ende die arme menschen verdroncken in het Water. Andere geraeckten op de boomen/ maer de wortel der boomen was al te vozen los gemaect dooz desen seltsamen verderber/ die schuerē en hupsen onvaste maecte ende ontledede: so dat de laetste toeblycht van dat arme volck was lydsamelick te sterben.

Het was een beclaeghelick schouspel om aē te sien/ hoe dat heele cuddē Wee om haer leven met de Water-bloeden woystelden. Grootte menigthe van Ossen waren van den stroom wegh-gedreven/ en waren als of het so vele wallen ende vesten in de Zee geweest hadden: haer loepen maecte een geschal in het Water als of het eē ongeweerte geweest hadde/ en dat de Zee daer tegen gewoelt en geborrelt hadde. De cudden Schapen/ die dooz desen onderloop des Landts geheel verdoorben ende vergaen zijn/ is onte! haer: niemant/ dan de eygenaers/ en weet tegewoordigh hoe groot dat de schade is: maer ick vzeese dat het dit heele Landt sal smerten.

Desen seltsamen arbeyd des Waters haerde oock vele seltsame ontcomingen: van de welke (om de seltsaemhepd) ick sommighe wil verhalen: doch gene dan bie waer zijn/ ende duyten alle twyfel. Daer was eenen armen Lands-man die in eene vande voozghenaemde Dorpen woonde/ ende seven kinderen hadde; de selve in dit algemeyn gebaer niet wetende hoe hy sich selven houden soude / was begeerigh om so vele van zijn goet te behouwen als hem mogelick was: doch het geweld des strooms meer ende meer toenemende over hem/ so docht het hem best dat hy liever voozzpyne kinderen soude sozghen. Latende dan zijn goet in het Water dat gene genade en heeft/ ende liebende een van zyne kinderen boven alle de
andere/

andere/so dreef hem zyne breele om slechts tot behulp van het selve te loopen. Doch het gebaer (dat hy om zyn huys ende binnē syne deure hadde/ende sich tegē hem ende zyn huysgesin verhief) was so groot dat hy noch zyn liefste kindt niet en conde behouden/noch de andere; maer g'noegh te doen h'bbende om zyn eygen lijf daer af te dragen; do heeft hy zyn lief kindt ende zyn gantsche huysgesin in die golven laten vergaē/ende is op het opperste van't huys gecomen ende is vry geraeckt. Daer is oock een kindeken gebonden dat in een wiege swom een mple of twee van de plaste daer men wist dat het geboedet ende opgebroght was/het welcke ontcomen is: want de wieghe en was niet van wiffen of teenen/als de onse zyn/maer van stercke dicke berders die wel dicke c'samen geboeght waren; dat berghde des kindes lijf. De Hoop-bergen op vele p'aerten ondermijnt zijnde in den bodē/waren sachtkens van dē gront opgenomen/eñ swommen op en neder met dē heelē cas/onder de weicke eñē hoop swyven eñ dupven aten op eenen van de selve garben/siende dat hy al langs om verder van haer gingh/so gheraecten zy op den sop/ende waren so al etende ghehouden. Daer dat noch vremder is/groote menichte van Conynnen uyt hare hollen gedreven zijnde dooz het water/heeft men sien siten om haer selven te behoeden op de ruggen van de schapen die op ende neder swommen/ende zyn eyndelick met de selve verdzoncken. Een armē schaep-herder in het velt zijnde/waren sommighe van zyne schapen van de andere verstroyt/als het water in het landt beghon te vloepen/het welcke hy siende/liep met groote haeste om de selve in te halen/verhoopende dat hy die selve alle soude behouden: maer eer hy daē ghedaen hadde/hadde hy seer veel te doen om sich selven te behoeden/so dat hy ghenootsaecht was de selve te verlaten/ende met zyne male ende schaep harders stock in eenen boom te climmen. Daer sagh hy den onderganck van zyne gantsche cudde: zy swommen af ende aen/bleetende om hulpe: hy sat op den boom van herelweer zyne hapzen uyt treckende eñ op zyne borst slaende/roepende dickwils uyt; maer hy en cost de selve niet behouden. Als zy alle sonder mes vooz zyne oogē gellachtet waren/so begon hy seer bitterlick te weenen op zyne eyghene Tragoedia of doetspel dat hy nu sacht gespeekt te moeten wordē: hy vreesde vooz verdrencken/doch vreesde het sterven meer dan het verdrencken: hy hadde wat lijftocht met hem op den boom; maer hy en wist niet hoe langhe dat dese water-belegeringe hem soude in dat verrotte bollewerck besluytē. Eyn-
delick

delijck (als hy bynaer van conde ter doot gepzickelt was) sagh hy eenen
boot die het landtschap uytgesonden hadde/om sommighe andere te be-
houden: hy heeft haer toegeroepen/ ende heeft in het selve zijn leven be-
houden.

De stadt van *Bristow*.

Doet nu uwe oogen op/op de stadt van Bristovv, ende siet daer soo veel
oorzaken van weer-clagen/ als in eenige plaetsen van dit Coninckrijcke/
die delen selfoen iammer gelmacckt hebben. In de selfde maent Ianuario,
schier op den selfden dagh / is op eenen spynck-bloet eenen arm vande
Noort-Zee ingebroken / den welcken niet alleenlijck over de bancken
gelopen is / maer heeft schier ronnsom daer ontrent het landtschap on-
der ghelooopen.

Heel Brent-Mersch is overdeect geworden: tusschen Barstable en Bristovv
is de Zee so hooge op geswollen als te Bridgevater. Al de leeghe gronden
en zijn niet alleenlick beschadicht van dese vrende sont-bloet: maer zijn
(naer menschen gevoelen) in gevare van gantsch verloozen te zyne. Hee-
le hupsen waren vervoert vanden gront daer zy stonden/ en ginghen op
en neder gelijk half gesoncken schepen.

Hare Coozen-schueren en Hoy-schueren zijn vanden stroom wech ge-
spoelt/sonder eenige hope van immermeer weder ghecregen te worden.
Alle hare vette Otten die niet en konden swemmen zijn verdroncken. Het
water heeft sulcken schrikkelicken storm op de inwoonders deser stede ge-
daen/dat de gene die in hare hupsen waren/ en meynen bezijt te zyne/
conden qualick haer eygen lichaem daer af brengen/so dat vele mannen/
vrouwen en kinderen vergaen zijn. Hare doode lichamen blooten op het
water/ende worden dagelicr gebischt. Men con noch niet weten hoe ve-
le menschen in dit onweder van Godes verschrikelick oordeel gheval-
len zijn.

Den meerderen deel van de goederen / soo wel van de Burghers van
Londen die daer gesonde waren/als van de inwoonders die daer woon-
achtigh waren/als oock de Rogghe ende dierghelijcke nutte Waren/die
van Irland quamen op de Jaer-marckt van S. Paulus, die daer nu soude
ghehouden gheweest hebben/zijn (tot eene onschattelicke weerde/ en met
ghevaer van menigh Wan geheel te verderben) gheheel verdozven ende
versmeten. De Waren ofte goederen die in drooghe vaten zijn/ en heele
packen van Coopmanschap worden dagelicr opghehaelt/doch buyten
alle

alle hope dat sy weder vercoopbaer sullen worden. Dese Sundt-bloedt heeft die Land-streke overdeckt ontrent de lenghde van thien mylen ten minsten/opwaerts naer Bridgevater. De schade die dit Landschap daer by geleden heeft/en can met menigh dupsent ponden niet vergoedet wesen. God ghebe datter ghene andere ellende naer en volghe/die ons Coninckrijcke schadelicker soude mogen wesen dan dese water straffe.

De vvonderbaerlicke verlossinghe eenes Edel-mans van de doot :
als hy rontsom met het vvater omcinghelt vvas.

Eenen Edel-man woonende vier mylen vande Zee (tusschen Barstable en Bristovv) eenen mozghen-stont upt wandelen ghegaen zijnde om zyne landen te besichtigen/heeft zyne oogen naer de Zee culste gellaghen/ende was schielick met een groote verbaetheyt geslagt: want hy heeft een ongewoone opswelginge van al het landt gemerct/dat sienlick en verheven vvoor zyne oogen placht te liggen : hy conde qualick seggen of hy op het landt stont/dat hy des daechs te vvooren sekerlick wist zyn eyghen landt te zyne: want berghen ende dalen/holtschen ende vlacke velden/scheenen al van haer stede vervoert te wesen/of inde Zee begraven te zyne : want de wateren stonden van verre (naer zyn geboelen) vele roeden boven de aerde: hy meynde eerst dat het bergen of rotshoopen waren. Als hy nu zyne obergroote vzeese wat te rugge gedreven hadde (moet ende begeerte hebbende om sich selven van dit aenstaende gebaer te bevryden) so is hy met so groote spoet als hy immer cost tot zyne eygene wooninghe gecomen/ende heeft daer zyne huyfsvrou vertellet wat hy gelien hadde / en het ongheval dat berept was om over haer te vallen/ en heeft haer/ende met eenen zyn ganstche huyfgesin geraden dat zy haer selven souden verlieden/ende dat zy (met soo veel vvoorraet en goederen als zy ghemackelick condon wech crygen) hooger op in het landt souden trecken/tot sommighe van zyne vrienden. Alle handen waren eben wacker doende (als of den vvpant hadde ghemarcheert ende eenen tocht gedaen om de stadt te belegeren) om op te troffen wat zy condon ende zyn vertroocken. Maer merct hoe snel het ongheval is/ als God het vvoor hem henen drijft om de werelt te plagen. Zy waren alle besich om sommighe vande goederen wech te crygen/doch eer hare packen condon op genomen wesen/so waren zy genootsaecht om de selve te verlaten/ende om een goet heen comē te sien om haer lichaem te behouden. Op de packen die zy gepackt hadden om vande verdzincken te bevryden/waren sommighe van haer noch blyde toe op de selve

Noch/te Nevvarke by Iermouth, vergingen seben Schepen?

Noch een groote Hulcke/ of Coopvaerders schip, dat met Oli en Peck geladen was/ verging tot V Vorry Sand: daer zijn ontrent twintich Hansnen in verlozen/ maer t'schip wier behouden.

In het Bisschopdom van *Ely*.

Dese nabolgende Steden ende Dorpen zijn ondergelopen vant water/te werē: V Vifbich, Guyhorn, Parson, Dion, en Hobs house. Dit Hobs house een aelmoes huys zijnde (het water de mueren vant selve afbrekende) soo blies den Wint het decksel vant bedde eens armen mans die met zijn wijf lagh en stiep: sy wierden dooz de koude wacker: de man trat upt het bedde om zijn decksel te cryghen / ende trat tot den buyck toe int water: hy dan/ denckende in ghevaer te zijn (als hy inder waerheyt was) ende wetende den besten wegh om te ontcomen/ nam zijn wijf op zynen hals en droegh haer wech: soo waren sy beyde behouden.

Noch wasser eenen hof in V Vifbich met eē schuyf Ballons-baen/ ende een rol-baen met mueren afgemetselt (die den eygenaer jaerlicx opbroecht twintich pont sterlings) dien hof was gansch bedorven vant water.

Het Landschap van *Lincolne*.

Tot Mumby Chappel was de heele stadt verlore/ wtgesondert 3 huysen.

Daer was een schip op een huys gedreven: de schippers merpden dat sy op een steenclippe waren/ bevalen haer selven Gode: drie vande bootsgesellen liepen upt het schip ende vatten hout in den tlop vant huys ende berghden so haer lijf. de vronwe vant selve huys inde craem liggēde/ clom opt opperste vant huys / ende wiert oock by de schippers beyoedet / den man ende het kint zijn beyde verdroncken. De kercke was gansch overwater/ uptghesondert den toren.

Tusschen Boston ende Nevvcastle warē 40 Zee-schepen / so clepne schepen/ coolschepen/ ende diergelijke/ die al de custen van Borston, Hummerston, Marsh chappel, Tetney, Stepney, Nercots, Kilby ende Grimby vergingē: daer en mach geen schip sonder stuerman comen. Alle dese schepen waren geladē met Coorn en Vee. Alle de Sout-ketels/ daer het beste ende fijnste Sout gemaect wort/ zijn gansch verdorven; tot het uiterste verderf van menigh man/ ende groot weelagen beyde van out ende jongh.

De brugge van V Ventford seer sterck zijnde / van acht boghen in de lengde: wiert van de selve drie bogen gebroken/ en schoon wegh-gevoert. Heester Smith in de Swaen/ hadde daer zijn huys (zijnde drie stadien
hoogh)

C

hoogh) het hups wiert overstroomt tot de derde stadië: de mueren van de
stal waren omgesmeten/en de Peerden die aen de cribbe vast waren/zijn
verdroncken. Vele lieden hadden groote schade so van Schapen/kroepē/
Olen/groote Derrpen Deulens bande groote Peerden geworpē/ ende
ontellick ander Dee: wy sullen de namen van sommige die der schade ge-
leden hebben hier verhalen.

Mrester Pellan verloor elfhondert Schapen tot Mumby-chappel.

In Summercote zijn 500 Schapen verdroncken / die de inwoonders
aldaer toe quamen,

Tusschen Hummerston ende Grimbsy zijn verlozen 1200 Schapen/toe-
comende eenen Mrester Spencers, wiens Schapherder ontrent den mid-
dach by zijn Wijs comende/ende zijn middach-mael eyschende: de wel-
ke seer onbeleefte heeft gelyproken/leggende dat sy hem geen eten en wilde
gheben. Hy/als het wesen wilde/naer de weyde siende/daer de Schapen
waren/sagh het water seer woedende inbreken / dat de Schapen verlore
souden wesen/so sy van daer niet gebrocht en wierden; seyden hem daer
ouer dat hy geen goet Herder en was: want hy zijn leven voor de Scha-
pen niet en wilde wagen: doen is hy terstont gegal om de Schapen van
daer te dryben;maer hy ende zyne Schapen verdroncken: ende doen het
water afgeloopen was/wert hy gebondē over-rynt staende in eē gracht.

Mr. Thimbleby verloor 220 Schapen.

Mr. Dimock verloor 400 Schapen.

Mr. Marsch verloor 500 Schapen.

Mr. Damison verloor 1000 Schapen.

M. VWilliam Askugh vā Kilsfey, sir Hugh Askugh, Mr. Merin, Mr. Filz, V Vil-
liams van Maplethorp verlozen soomen gist 20000 Dee met miltanderen.

De blecke Broon genaemt/ was ondergheloopen tot de halve hoochte
van de Kercke.

Steepling was heel weghgeboert: daer was een wagen geladē met Wil-
gen racken: eenen droegh de romp van den wagen met de Wilgen wegh:
ende een ander de alle met de wielen.

Het Landschap van *Huntington*.

In de stede van S. Eeds vloeyde het water soo overbloedigh in de stede/
dat het door de Stadt liep. De Kercke was int midden der Stadt/hebbende
een steenē muer omt Kerckhof twee roeden hooge/ die was so overwaterē
dat daer booten over voeren sonder raken. Een weynigh van *Huntingh-*

ton

ton waren drie Mannen rydende op de Wagen-wegh/die doen overwa-
tert was (het Water in den weghe niet diep zijnde) geraeckten by gevalle
in eene plaetse daer het Water de aerd wegh-ghespoeldt hadde/ ende het
grups wegh-gevoert: Nu/daer groepden Wilgheboomen aen beyde die
zyden van den wegh: twee van haer hielden aen de Wilghen vast/ ver-
latende hare peerden/ende berchden soo haer selven. Den derden creegh
by gheval eenen seer cleynen Wilghen-tack tusschen zyne vingers/wep-
nigh houwen hebbende/ verliet zijn peert/het welcke verre van hem ge-
dreeven was: hy hadde ghenoech te doen om zynen tack vast te houden/
ende zijn hooft boven water te houden; zijn peert quam weder met ges-
welt tegen den stroom/quam weder tot hem ende onder hem; dooz desen
middel sette hy zynen voet op het peert/ ende creegh beter houden aen de
Wilge/ende so berghde hy sich selven: maer het peert was strack wegh-
ghevoert/dat hy't noyt weder en sagh.

In Kent.

Tot Broom Hill in Romney Merfch, vier mylen van Rye, quam het wa-
ter so overdadigh in/dat het brack de mueren van de Meerfchen: Eenem
meester Bury, eygenaer van de selfde zijnde/ verloor by die bloet een duy-
sent/een hondert/drie mael ewintich ende twee van zyne Schapen.

Tot Erith Breach was eenen Schipper die by de Meerfchen reet/ siende
de twee dochters in de weyden/ende siende het water so ras inloopen/dat
het qualick moghelick scheen dat die dochters souden mogen ontcomen:
reet naer haer toe/de eene gheraecte by hem op het peert, de ander hiele
haer vast aen des peerts steert/ende so waren zy bevrijt van verdronckē.
In de selve weyde waren eene groote menichte schapen verdroncken.

In een ander besaeyt landt waren twee jonghens om de craepen wech
te dypven/zy lagen des achter-middaechs het water inbreken met groot-
te rassicheyde: gheraecten op een kerre/die niet verre van haer en was/
alwaer zy ghedwongen waren te blyven tot het naeste geyde: het welc-
ke soo onghestuynt aenquam/dat het scheen beyde de kerre ende de jon-
ghens te willen overloopen: den eenen van haer stercker zijnde dan den
anderen/hielt den anderen in zynen arm/alwaer hy dooz de naticheyde
ende breefe ghestorven is/ soo dat hy ghenootsaecht was hem van hem
in het water te laten vallen/ als hy sagh dat hy niet en was om behoude.

Het besluyt vant Boeck.

Wt alle dese booz-verhaelde jammeren/siet ghy/ O Leser/ de wonden van het bloedende landschap: De sonden van uwe eyghene siele hebbe den herten ghesteken: Daer en can gheen en beteren gheeneelmeester wesen dan uwe eyghene beteringe: Makers dan uwe recepten veerdigh/ bereydet uwe hulpe/ op dat desen moorder uwes levens/ ende van so vele miljoenen menichen/ u niet in zynē al verblindenden balgh en sliche. Ghy moet ghedencken dat die opswellen des waters in den buyck van dit overichoon Coninck-rijcke meer vromde ende ongheneselicke ongemacken sal baren/ ende de gantsche Natie besmetten. De aerde door dese over-wateringhe is ghelien onvuchtbaer te worden. Den hongers noot in stede van vruchten wasset in onse ackers. Wy moeten het broot des herten-leets eten/ ende drincken onse eyghene tranen in stede van Wijn. Slaet dan uwe ooghen op naer den Hemel/ lichtet uwe handen naer den oppersten richterstoel/ ende met eenen vierighen pver/ en trachtet niet als leene om dese aenwylers van de Goddelijcke wrake op te drooghen/ die nu over onse hoofden hanghet: maer oock die wateren die inden boesent der wolcken zijn/ om ons in de diepte van Godes oordeel te verdrencken in het eynde.

ALVENSLEBEN
Nf
159

Sommerfet

60M

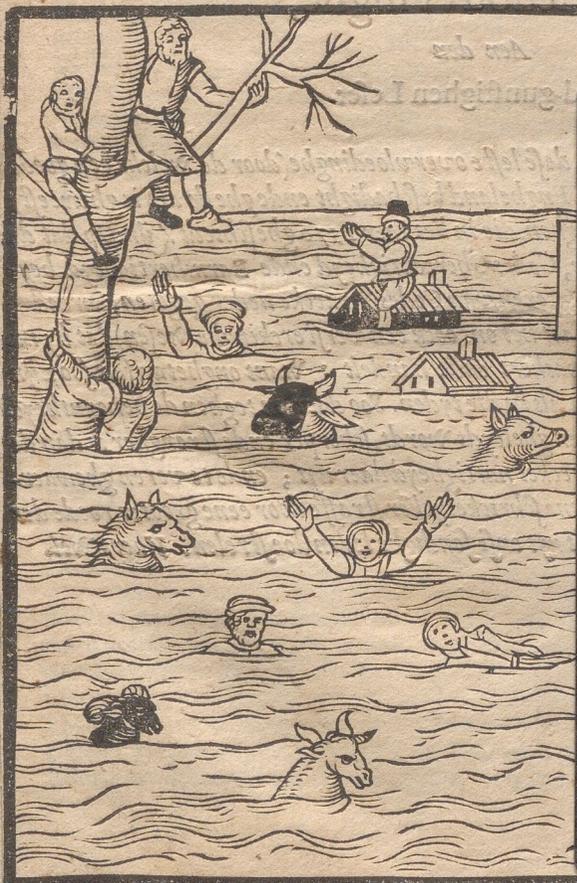
E E N

Uuvarachtich verhael van de

schrickelike springh-bloedt in het Landschap van
Summerfet, Norford / ende verscheyden andere plaetsen in Engelandt
gheschiet. Waer door veel duysent Mannen / Vrouwen / ende kin-
deren verdroncken zyn; heele Steden ende Dorpen onderghe-
loopen ende omghelieten / ende een ontellick ghetal
van Schapen ende ander Vee versticket.

Wt het Enghefsche in 't Nederlant'sche vertalet.

N 4 159

t Amsterdam by Cornelis Claesz. int Schryfboeck: nae de Copie van Londen.

(1672)

